

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011558
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011558.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci proti obžalovanému T. O., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom XXXX, K. K., trestne stíhaného pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2022 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. júla 2022, sp. zn. 2T/116/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. júla 2022, sp. zn. 2T/116/2021, bol obžalovaný T. O. uznaný vinným zo spáchania prečin ublíženie na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

„dňa 20.07.2021 v čase o 08:14 hod. viedol nákladné motorové vozidlo zn. Ford Transit s EČV: K na ceste I/61 v k. o. Adamovské - Kochanovce smerom od Trenčína na Nové Mesto n/Váhom, kde v mieste dopravnej nehody chcel predísť pred ním idúce bližšie nezistené vozidlo, pričom si nevšimol osobné motorové vozidlo jazdiace za ním a to značky Škoda Fabia s EČV: K ktoré ho v tom čase predchádzalo a ktoré viedla vodička Ing. Q. V., pričom pred začatím úkonu predchádzania sa nepresvedčil, či už nie je prechádzaný a na danú situáciu vodička Ing. Q. V. reagovala brzdovým a vyhýbacím manévrom vľavo, kedy prešla s vozidlom vľavo mimo cestu na trávnatú plochu, kde strhla riadenie späť a prešla na vozovku (cestu I/61), v dôsledku čoho došlo k zrážke prednej pravej časti vozidla vodičky Ing. Q. V. a ľavej zadnej časti vozidla vodiča T. O. ml., kde po náraze vodička Ing. Q. V. prešla opätovne s vozidlom vľavo mimo cestu na trávnatú plochu a s prednou časťou vozidla sa zaryla do zeminy a následne sa prevrátila s vozidlom na strechu, pričom pri dopravnej nehode došlo k hmotnej škode na oboch vozidlách a taktiež k zraneniu vodičky Ing. Q. V., ktorá utrpela zlomeninu strednej tretiny kľúčnej kosti s posunom a mnohopočetné rezné ranky dolných končatín, v dôsledku ktorých bola obmedzená na bežnom spôsobe života 36 dní, z toho 3 dni závažne a 33 dní menej závažne, pričom tieto zranenia, ktoré poškodená utrpela, si vyžiadali nutnosť jej hospitalizácie v celkovom trvaní 3 dni, počas ktorých bola prakticky obmedzená vo všetkých oblastiach života, a to v oblasti kontaktu so spoločenským prostredím, v oblasti komunikácie, v oblasti mobility a v oblasti nevyhnutých životných hygienických a stravovacích úkonov a po prepustení do ambulantnej starostlivosti bola obmedzená ešte 33 dní, a to najmä v obliekaní a príprave stravy, pričom obvinený svojim konaním porušil ustanovenie § 15 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov tým, že ako vodič, ktorý pri predchádzaní vybočoval zo smeru svojej jazdy ohrozil vodičov jazdiacich za ním.“

Za to bol odsúdený podľa § 158 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Zároveň s poukazom na § 56 ods. 2 Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 2.000 eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona okresný súd ustanovil pre prípad, že by výkon tohto peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku okresný súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej Ing. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., F. B. XX škodu vo výške 1 812,80 Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa okresný súd poškodenú Ing. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., F. B. XX so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie prokurátor do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku, ktoré smerovalo proti výrokom o uloženom treste v neprospech obžalovaného. Dodatočne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„ U obžalovaného súd zistil 2 poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Pritiažujúca okolnosť nebola zistená.

V rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v súvislosti s uložením trestu samosudca uvádza, že prihliadol na § 34 odsek 4 Trestného zákona, teda prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu obžalovaného, na okolnosti, za ktorých došlo ku spáchaniu trestného činu, na účel trestu, ako i na možnosti nápravy obžalovaného. Súd osobitne prihliadol na to, že ide o osobu prvotrestanú, a priestupkovo riešenú pre menej závažné priestupky (bezpečnostné pásy, zákaz vjazdu, státie v nevyznačenej zóne a podobne).

Na hlavnom pojednávaní bolo intervenujúcim prokurátorom navrhované uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, čo súdom akceptované nebolo. Základným argumentom súdu pre neuloženie trestu zákazu činnosti je vyššie spomínané spáchanie priestupkov síce dopravných, ale menej závažných, ako aj to, že ide o osobu prvotrestanú, vodiča z povolenia, ktorý by v prípade uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá stratil zamestnanie a tak aj možnosť splácať svedkyni poškodenej dohodnutú náhradu škody.

Trestný čin obžalovaný spáchal v súvislosti s vedením motorového vozidla.

Ako samosudca uvádza, v minulosti bol obžalovaný T. O. opakovane priestupkovo postihovaný pre dopravné priestupky. Či ide o priestupok menšieho alebo väčšieho významu je subjektívne hodnotenie, pričom je zrejmé, že za všetky dopravné priestupky do dátumu spáchania trestného činu bol postihnutý blokovou pokutou.

Za dôležité pre určenie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá však považujem skutočnosť, že obžalovaný aj následne po spáchaní skutku, teda len niekoľko dní po skutku, už dňa 24.07.2021 opätovne porušil pravidlá cestnej premávky - porušenie zákazu státia a opätovne aj dňa 20.10.2021 konal v rozpore s pravidlami cestnej premávky, kedy sa dopustil prekročenia rýchlosti, za čo mu bola uložená poriadková pokuta.

U obžalovaného T. O. tak nie je daný dôvod domnievať sa, že v prípade predchádzajúcich dopravných priestupkov išlo o ojedinelé vybočenie z dodržiavania dopravných predpisov. Práve naopak, opätovné spáchanie dopravných priestupkov potom, ako sa dopustil skutku, pre ktorý bola na T. O. podaná obžaloba, preukazujú aroganciu obžalovaného vo vzťahu k dodržiavaniu predpisov na úseku cestnej premávky.

Súd súčasne obžalovanému T. O. uložil peňažný trest vo výške 1500,- Eur so súčasným uložením náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace. Vzhľadom na charakter trestného činu, ako aj na skutočnosť, na ktorú tiež poukázal samosudca v odôvodnení rozhodnutia zárobkové možnosti obžalovaného, uloženie peňažného trestu nepovažujem za dôvodné.

S poukazom na tieto skutočnosti považujem uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, teda zákazu vykonávania činnosti, pri ktorej obžalovaný spáchal trestný čin, za trest, vykonaním ktorého je možné dosiahnuť účel trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené mám za to, že pri vyhodnocovaní dôkazov potrebných pre uloženie trestu sa Okresný súd v Trenčíne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a preto navrhujem,

aby Krajský súd v Trenčíne z dôvodu podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 2T 116/2021/ zo dňa 14.07.2022 a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o treste tak, že:

Obžalovaný sa odsudzuje podľa § 158 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l) Trestného zákona za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) a § 30 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Podľa § 61 odsek 1 odsek 2 Trestného zákona súd obvinenému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 12 mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je odsúdený T. O. povinný nahradiť poškodenej Ing. Q. V., narodennej XX.XX.XXXX, trvale bytom K., F. B. XX škodu do výšky 1 812, 80,- Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodená so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba uviedla nasledovné:

„ S odvolaním sa Okresnej prokuratúry Trenčín, ako aj s odôvodnením tohto odvolania voči rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/116/2021 zo dňa 14.07.2022 sa nestotožňujem a predmetný rozsudok súdu prvého stupňa považujem za spravodlivý a zákonný, v súlade s judikatúrou Krajského súdu v Trenčíne.

Poukazujem, že sudkyňa súdu prvého stupňa sa rozhodla v predmetnej veci neuložiť zákaz činnosti aj vzhľadom na skutočnosti uvádzané v záverečnej reči obhajoby, ktorú v znení vakom odznela na hlavnom pojednávaní dňa 14.07.2022 prikladám ako prílohu toho vyjadrenia.

Uvádzam, že som je profesionálny vodič a túto činnosť vykonávam celý svoj pracovný život, pričom nikdy som nevykonával žiadnu inú prácu. Po získaní vodičského oprávnenia som začal pracovať ako šofér taxislužby, následne ako živnostník cca rok a pol som pracoval ako kuriér pre spoločnosť U. v Trenčíne. Potom som pracoval v rodinnej spoločnosti T. s.r.o., so sídlom K. K., do ktorej som časom vstúpil ako ďalší spoločník a konateľ, v rámci ktorej som celý čas vykonával a aj v súčasnosti vykonávam prácu kuriéra. Aktuálne pre spoločnosť L. zabezpečujem dopravu pre sklady v Trenčíne s denným nájazdom cca 250km. Trasa, ktorú jazdím je smer Bohuslavice, Nové Mesto nad Váhom, až po dedinu Očkov.

Bývam sám a všetky náklady na bývanie, stravu, osobné potreby uhrádzam z tohto jediného príjmu, ktorý mám vďaka tomu, že pracujem ako kuriér pre spoločnosť OPO. Môj mesačný príjem je závislý od počtu rozvezených balíkov, keď na konci každého mesiaca ich spoločnosť L. spočíta a na základe toho mi uhradí faktúru, pričom môj mesačný príjem sa pohybuje vo výške cca 1.500 EUR. Úmerne počtu balíkov mám aj náklady na naftu, ktoré predstavujú sumu 400 až 500 EUR.

Ak by mi bol uložený trest zákazu činnosti, tento by spôsobil výrazný zásah do môjho života, keď by som razom prišiel o zákazku pre spoločnosť L., ktorú vykonávam a stal by som sa nezamestnaným bez práce, čo vzhľadom na moje dosiahnuté základné vzdelanie bez maturity a momentálnu situáciu na trhu práce by spôsobilo, že by som si nevedel zabezpečiť ani základné životné potreby, a už vôbec by som nebol schopný uhradiť spôsobenú škodu poškodenej, ktorú mám záujem uhradiť.

Nemožno súhlasiť s právnym názorom Okresnej prokuratúry Trenčín, že v danom prípade sa jedná o moju aroganciu vo vzťahu k dodržiavaniu predpisov na úseku cestnej premávky. Predmetná dopravná nehoda nie je prejavom hazardérskosti, resp. hrubej vodičskej nedisciplinovanosti, pričom mojím konaním som neporušil hrubým spôsobom povinnosti vodiča vyplývajúce mi zo zákona o cestnej premávke a takéto pochybenie sa môže stať každému vodičovi, keď išlo o chvíľkovú nepozornosť v rámci vedenia motorového vozidla v premávke.

Od spáchania skutku uplynula značná doba, a teda pri ukladaní trestu nemôže záujem všeobecnej prevencie páchatel'ov prevyšovať nad záujmom individualizácie trestov. Na prevýchovu obžalovaného takmer rok od spáchania dopravnej nehody nie je už potrebné pôsobiť trestom zákazu činnosti. Z pohľadu individuálnej prevencie tak nie je v danom prípade nevyhnutné uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Zvlášť, keď som sa od spáchania predmetnej dopravnej nehody pri dennom nájazde cez 150 kilometrov, momentálne už 250 kilometrov, dopustil iba dvoch priestupkov, keď pri prvom priestupku som vychádzal z benzínovej pumpy na hlavnú cestu a nestihol som sa pripútať v dodávke a druhým som prekročil maximálnu povolenú rýchlosť 90 km/h na rovnej ceste o 17 km/h. Uvedenými priestupkami som nikoho neohrozil, nespôsobil škodu, ani som pri nich nebol pod vplyvom akejkoľvek návykovej látky alebo alkoholu.

Na argumentáciu Okresnej prokuratúry Trenčín uvádzam, že zákon o cestnej premávke č. 8/2009 v § 137 definuje, čo je porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom, pričom ani po jeho sprísnení (novela účinná od 01.08.2022), nie sú priestupky ktoré uvádzam vyššie, ktorých som sa dopustil, v zmysle zákona definované ako závažné.

Súd prvého stupňa správne zohľadnil, že v danom prípade sa jedná o prvotrestanú osobu za nedbanlivostnú trestnú činnosť, po dopravnej nehode mi nebol zadržaný vodičský preukaz a od spáchania predmetnej dopravnej nehody až doteraz som sa nedopustil žiadnej dopravnej nehody ani závažného dopravného priestupku. Ak by mi bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, jednalo by sa jednoznačne o represiu a nie o prevýchovu.

Ako profesionálny vodič najazdím ročne vysoký počet kilometrov (od 150km do 250km DENNE!!! v pracovných dňoch), pričom ide o prvý prípad spôsobenia dopravnej nehody a od inkriminovanej udalosti uplynula doba jedného roka, počas ktorej nedošlo k spôsobeniu inej dopravnej nehody.

Poukazujem, že na súde som spravil vyhlásenie o vine, keď sa ku skutku som sa v plnom rozsahu priznal. Zároveň mi bol rozsudkom súdu prvého stupňa uložený vyšší peňažný trest ako trestným rozkazom, čo akceptujem a takýto trest prijímam, pričom výška peňažného trestu prevyšuje môj mesačný zárobok. Taktiež bol rozsudkom súdu prvého stupňa okrem peňažného trestu uložený aj trest odňatia slobody s podmienočným odkladom, čo zabezpečuje dostatočnú záruku z pohľadu ochranu spoločnosti, aby som viedol riadny život a s tým súvisiac si v rámci výkonu svojho povolania plnil všetky povinnosti účastníka cestnej premávky. Netreba opomenúť skutočnosť, že súd prvého stupňa uložil viaceré tresty, napriek tomu, že v predmetnej veci ide o skutok, ktorý je jeden z najmenej nebezpečných prečinov, za ktorý je ustanovená druhá najmiernejšia trestná sadzba odňatia slobody uvedená v Trestnom zákone. Uloženie ešte aj trestu zákazu činnosti po zohľadnení všetkých okolností a mojej osoby, by bolo jednoznačne neprimerane prísne a represiou.

Netreba opomenúť ani predvídateľnosť súdnych rozhodnutí, ako základného práva účastníka konania, keď opätovne (tak ako v podanom odôvodnení odporu) poukazujem na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Trenčíne v súvislosti s rozhodovaním v obdobných veciach týkajúcich sa ukladania trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, napr. rozhodnutia sp. zn. 23To/114/2016, sp. zn. 23To/68/2015, sp. zn. 23To/41/2016, sp. zn. 2To/99/2016, sp. zn. 23To/23/2017.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, charakter trestnej činnosti a s poukazom na splnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona, navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne uznesením rozhodol, že podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výrokoch o uložených trestoch podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.) a aby odvolací súd rozhodol tak, že obžalovanému uloží podmienočný trest odňatia slobody tak ako bol uložený napadnutým rozsudkom a aj trest zákazu činnosti v dolnej polovici trestnej sadzby. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o otázku správnosti samotného napadnutého rozsudku okresného súdu, na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu

sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním prokurátora napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o neuloženom treste zákazu činnosti, sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Z odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že prokurátor namieta správnosť neuloženia trestu zákazu činnosti a neuloženie takéhoto trestu je podľa jeho názoru v rozpore so zásadami ukladania trestu podľa § 34 Tr. zák., v čom prokurátor videl vady napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Pokiaľ ide o odvolaním prokurátora namietanú neprimeranú miernosť trestu uloženého obžalovanému v dôsledku neuloženia aj trestu zákazu činnosti, odvolací súd sa s dôvodnosťou tejto námietky prokurátora nestotožnil. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. jasne a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k neuloženiu trestu zákazu činnosti obžalovanému. Odvolací súd v súvislosti s takýmto odôvodnením konštatuje, že okresným súdom zistené skutočnosti majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, ktorých správnosť prokurátor v dôvodoch odvolania nenamieta.

Ani podľa názoru odvolacieho súdu okresným súdom správne zistené okolnosti prípadu a poznatky o osobe obžalovaného, na ktoré okresný súd poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. nedávajú odôvodnený podklad k tomu, aby pre naplnenie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. por. by bolo v prípade obžalovaného nutné pôsobiť na neho aj výkonom trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Odvolací súd zdôrazňuje, že uloženie trestu zákazu činnosti v prípade stíhaného trestného činu nie je v zmysle § 61 ods. 1 Tr. zák. obligatórne. Ide o možnosť, nie povinnosť súdu uložiť tento druh trestu. Preto podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd veľmi citlivo a uvážene pristupoval k posudzovaniu otázky, či je obžalovanému nutné ukladať aj prokurátorom navrhovaný tento druh trestu. Napadnutý rozsudok podľa názoru odvolacieho súdu nevysielal ani z hľadiska generálnej prevencie negatívny signál, nakoľko s poukazom na okolnosti prejednávaného prípadu a poznatky o osobe obžalovaného je odrazom práve individuálneho a citlivého prístupu ku každému jednotlivému prípadu. Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému okresným súdom napadnutým rozsudkom v danom prípade nevykazuje znaky prokurátorom namietanej neprimeranej miernosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanom prípade okresný súd správne, citlivo a v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal pri ukladaní trestu na spôsob spáchania činu, mieru zavinenia a prevahu pohľadávacích okolností, ale aj na zdravotné následky trestného činu u poškodenej. Ak teda okresný súd rozhodol na základe uvedených skutočností o uložení trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby za uloženia aj peňažného trestu, pri súčasnom neuložení trestu zákazu činnosti, podľa názoru odvolacieho súdu postupoval v súlade s ustanoveniami Trestného zákona a všetkými zásadami pre ukladanie trestov v § 34 Tr. zák.

S poukazom na uvedené a s poukazom na správnosť úvah okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého odôvodnenia odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, ktoré úvahy okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, odvolací súd na podklade dôvodov odvolania prokurátora nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. k odôvodnenému záveru o neprimeranej miernosti trestu, uloženého obžalovanému napadnutým rozsudkom.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním prokurátora nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,

- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.